

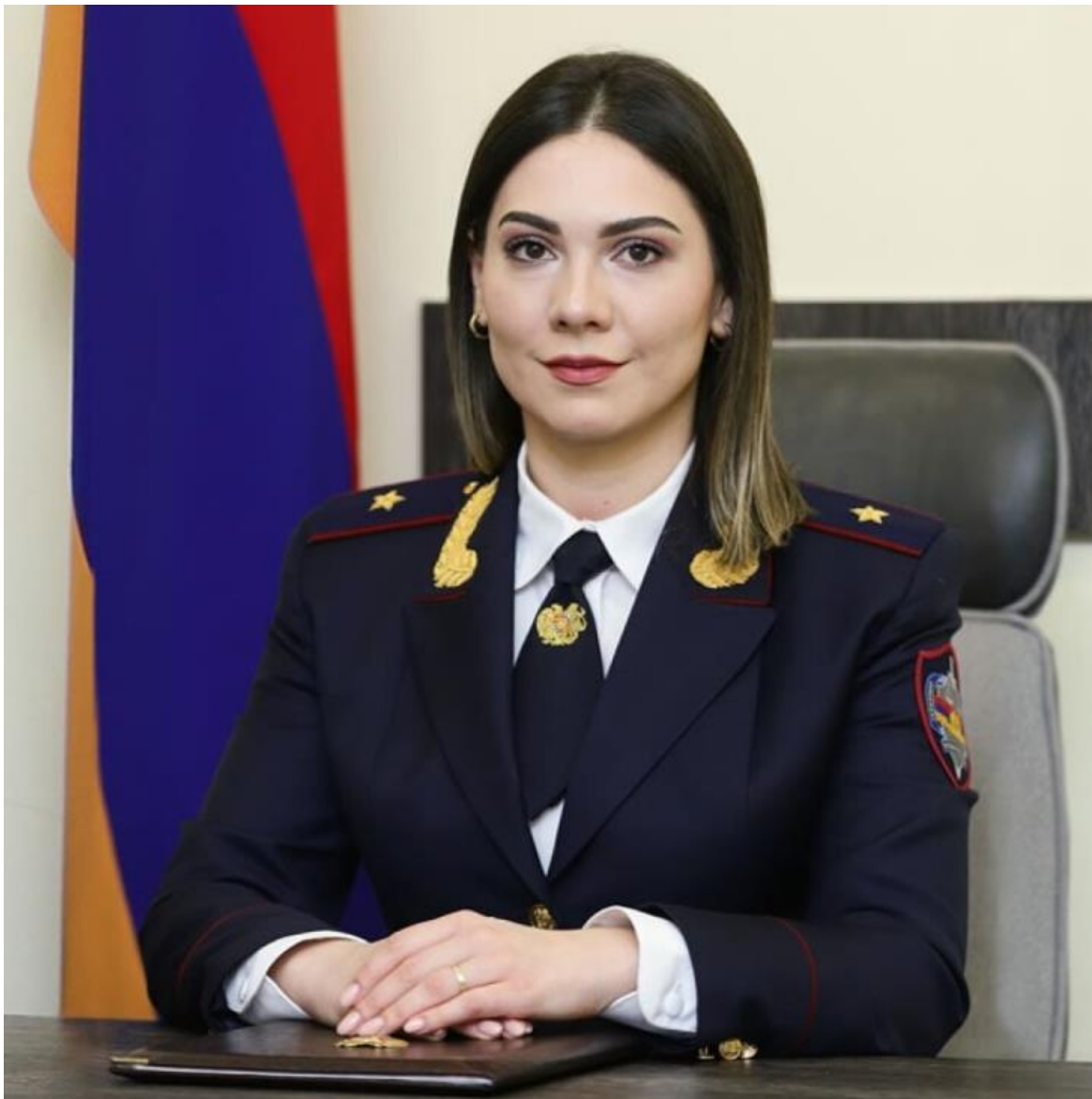
ՀԱՎԱԿՈՌՈՒՊՏԻՈՆ
ԱԶԳԱՅԻՆ
ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹՅՈՒՆ

ՀԱՎԱԿՈՌՈՒՊՏԻՈՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ՆԱԽԱՁԵՌՆՈՒԹՅԱՆ (ՀԱՆ) ՀԵՏԱՔՆՆՈՒԹՅԱՆ ՁԵԿՈՒՅՑ

**ՍՐԲԱԶԱՆ ԱՆՁԵՌՆՄԽԵԼԻՈՒԹՅՈՒՆ. ՍՐԲՈՒՅԻ ԳԱԼՅԱՆ՝
ՓԱՇԻՆՅԱՆԻ ՁԻՆՎՈՐԸ**

Գործող անձ՝

Սրբուհի Գալյան

Չնայած «Սրբուհի» անվան նշանակությանը՝ մանկության տարիներին Սրբուհի Գալյանը երագում էր զինվորական դառնալ. նրան հիացնում էին ռազմական դատավոր աշխատող հոր համագգեստն ու ծառայողական զենքը: Ավելի ուշ նա ընտրեց իրավապահ համակարգը և տասնամյակից էլ պակաս ժամանակահատվածում Հատուկ քննչական ծառայության աշխատակցից հասավ մինչև Հայաստանի արդարադատության նախարարի պաշտոնին:

Նրա պաշտոնական կենսագրությունը նման է մասնագիտական սրընթաց հաջողության պատմության: 2024 թվականի դեկտեմբերին Գալյանը դարձավ Հայաստանի առաջին ներկայացուցիչը, որն արժանացավ ԱՄՆ Պետքարտուղարության «Anticorruption Champions Awards» մրցանակին՝ ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մեխանիզմի կիրառման գործում ունեցած ավանդի համար: Մի քանի տարի շարունակ նա մնում էր իշխանության իրավական բլոկի ամենապաշտպանված և ոչ հանրային ներկայացուցիչներից մեկը: Այնուամենայնիվ, կարիերայի աճին զուգահեռ ավելանում էին նաև հարցերը այս արագընթաց վերելքի հանգամանքների վերաբերյալ: Քաղաքական հովանավորչության, նախկին իշխանության ներկայացուցիչների հետ ընտանեկան կապերի, Գալյանի հայտարարագրերում նախկինում որպես ամուսին նշված Պետրոս Մկրյանի գույքային շահերի, արդարադատության նախարարության կադրային քաղաքականության, լրագրողների հանդեպ նախարարի վերաբերմունքի և նոր Սահմանադրության նախապատրաստման շուրջ եղած հակասությունների մասին հրապարակումները ձևավորվում են ոչ թե որպես առանձին դրվագների շարք, այլ որպես մեկ միասնական պատկեր:

Կարիերայի տարբեր փուլերում Գալյանին կապում էին իրավապահ և քաղաքական համակարգի ազդեցիկ դեմքերի հետ: Նրանցից ոմանք հետագայում հեռացան պետական պաշտոններից, մյուսներն իրենք դարձան քրեական գործերի կամ գույքի բռնագանձման ընթացակարգերի սուբյեկտներ, մինչդեռ Գալյանը շարունակում էր հետևողականորեն բարձրանալ կարիերայի աստիճաններով: Արդեն նախարարի պաշտոնում նա ցուցադրում էր անվերապահ հավատարմություն իշխող թիմին, խուսափում էր իշխանության ամենաաղմկահարույց որոշումների գնահատականներից, սակայն ծայրահեղ ցավոտ էր արձագանքում լրագրողների հարցերին և հանրային քննադատությանը:

Այսօր հենց Սրբուհի Գալյանին է վստահված համակարգել Հայաստանի նոր Սահմանադրության՝ պետության մայր օրենքի նախապատրաստումը: Սակայն երկրի առանցքային իրավական փաստաթղթի համար պատասխանատու նախարարը ամիսներ շարունակ չի կարողանում հստակ բացատրել հասարակությանը՝ պատրաստ է արդյոք դրա տեքստը, ինչու են ձախողվել նախկինում հայտարարված ժամկետները և երբ նախագիծը ի վերջո կներկայացվի:

ՀԱՆ-ի սույն հետաքննությունը նվիրված է նրան, թե ինչպես է ձևավորվել նոր իշխանության առանցքային իրավաբաններից մեկի կարիերան, ինչ կապեր են ուղեկցել նրա արագընթաց վերելքը և որքանով է արդարադատության նախարարի հանրային կերպարը համապատասխանում այս պատմության հիմքում ընկած փաստաթղթերին, որոշումներին և փաստերին:

Նոր իշխանության առանցքային իրավաբաններից մեկի ձևավորումը

Մի քանի տարվա ընթացքում Սրբուհի Գալյանը անցավ Հատուկ քննչական ծառայության աշխատակցից մինչև Հայաստանի արդարադատության նախարար տանող ուղիով: Նրա արագընթաց առաջխաղացումը համընկավ Նիկոլ Փաշինյանի թիմի իշխանության գալու հետ, իսկ կարիերայի առանցքային փուլերը տեղի ունեցան իրավապահ և դատական համակարգի մասշտաբային վերակառուցման շրջանում: Այսօր Գալյանը գործող իշխանության իրավական բլոկի ամենաազդեցիկ ներկայացուցիչների թվին է դասվում: Մինչդեռ ընդամենը մի քանի տարի առաջ նրա անունը հայտնի էր միայն մասնագետների նեղ շրջանակին:

Սրբուհի Գալյանը ծնվել է 1992 թվականին Երևանում: 2012 թվականին ավարտել է Երևանի պետական համալսարանի իրավագիտության ֆակուլտետի բակալավրիատը, այնուհետև ստացել է մագիստրոսի աստիճան «Քրեագիտություն» մասնագիտությամբ, իսկ 2014-2018 թվականներին սովորել է նույն բուհի ասպիրանտուրայում: 2016-2017 թվականներին ավարտել է Հայաստանի Հանրապետության փաստաբանական դպրոցը՝ «Քաղաքացիական իրավունք» ուղղությամբ: Նրա գիտական հետաքրքրությունների շարքում նշվում են իրավաբանական անձանց քրեական պատասխանատվությունը, կոռուպցիոն հանցագործությունները, խոշտանգումների և վատ վերաբերմունքի արգելքի հարցերը, ինչպես նաև ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձումը:

Մասնագիտական կարիերան Գալյանը սկսել է 2014 թվականին: Մեկ տարվա ընթացքում նա եղել է «Rod Kurtman Legal» իրավաբանական ընկերության գործընկեր՝ միաժամանակ աշխատելով որպես «Կ-Տելեկոմ» ՓԲԸ իրավաբանական վարչության կրտսեր իրավաբան: Արդեն 2015 թվականին Գալյանն անցել է պետական ծառայության՝ զբաղեցնելով Հատուկ քննչական ծառայության քննչական աշխատանքների կազմակերպման, կատարելագործման և մեթոդիկայի մշակման բաժնի գլխավոր մասնագետի պաշտոնը: Ավելի ուշ նա նշանակվել է ՀՔԾ իրավական ապահովման բաժնի գլխավոր մասնագետ:

Հայաստանում իշխանափոխությունից հետո Գալյանի կարիերայի աճն նկատելիորեն արագացավ: 2018 թվականին նա ղեկավարեց Հատուկ քննչական ծառայության իրավական ապահովման բաժինը, 2019 թվականի մարտից հուլիս ամիսներին ղեկավարեց իրավական ապահովման և արտաքին կապերի բաժինը, իսկ այնուհետև նշանակվեց արդարադատության նախարարի տեղակալ: Մեկ տարուց էլ պակաս ժամանակ անց՝ 2020 թվականի սեպտեմբերի 1-ին, Գալյանը զբաղեցրեց Հայաստանի գլխավոր դատախազի տեղակալի պաշտոնը, որտեղ համակարգում էր ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման ոլորտը: Այս պաշտոնում նա աշխատեց մինչև 2024 թվականի նոյեմբերի 5-ը, երբ նշանակվեց արդարադատության նախարար:

Պետական մարմիններում աշխատանքին զուգահեռ Գալյանը զբաղվում է դասախոսական գործունեությամբ: 2015 թվականից նա դասավանդում է Երևանի պետական համալսարանի իրավագիտության ֆակուլտետի քրեական իրավունքի ամբիոնում, իսկ 2016 թվականից հանդիսանում է նաև Արդարադատության ակադեմիայի դասախոս:

<https://www.gov.am/am/gov-members/1147/>

<https://www.ysu.am/ru/user/549>

Արագընթաց վերելք

Այնուամենայնիվ, պաշտոնական կենսագրությունը բացատրում է միայն նշանակումների հաջորդականությունը, բայց պատասխան չի տալիս այն հարցին, թե ինչով էր պայմանավորված Սրբուհի Գալյանի կարիերայի նման արագընթաց աճը: Հենց այս հարցն է բազմիցս դարձել քննարկման առարկա հայկական ՉԼՄ-ներում:

Ամենաշատ քննարկվող թեմաներից մեկը դարձան Գալյանի մոր՝ Արտեմիս Բեշքերյանի քաղաքական կապերը: Հայկական մամուլի հրապարակումների համաձայն՝ մինչև իշխանափոխությունը նա Հայաստանի Հանրապետական կուսակցության անդամ էր, ղեկավարում էր Երևանի թիվ 101 դպրոցը և սերտ հարաբերություններ էր պահպանում նախկին իշխանության մի շարք ներկայացուցիչների, այդ թվում՝ Երևանի նախկին քաղաքապետ Տարոն Մարգարյանի և Ազգային ժողովի նախկին փոխխոսնակ Հերմինե Նադդայանի հետ:

Լուսանկարում՝ Հերմինե Նաղդարյանը:

Հատուկ քննչական ծառայություն Գալյանը եկել է 2015 թվականին: Նա նշանակվել է ոչ թե քննիչի պաշտոնում, այլ իրավաբանական ստորաբաժանման գլխավոր մասնագետ: Նրա պարտականությունների մեջ մտնում էր ծառայության գործունեության իրավական ապահովումը, այլ ոչ թե քրեական գործերի քննությունը: Նման պաշտոններում նշանակումն իրականացվում է գերատեսչության ղեկավարության կողմից և պատկանում է ներքին կադրային քաղաքականության ոլորտին:

Գալյանի գալստյան պահին Հատուկ քննչական ծառայությունը ղեկավարում էր Վահրամ Շահինյանը: Իշխանափոխությունից հետո՝ 2018 թվականի հունիսի 11-ին, Նիկոլ Փաշինյանն ազատեց նրան պաշտոնից, իսկ ՀԲԾ նոր ղեկավար նշանակվեց Սասուն Խաչատրյանը: Ի տարբերություն բազմաթիվ աշխատակիցների, որոնց

կարիերան կադրային փոփոխություններից հետո ավարտվեց կամ դադարեցվեց, Գալյանը պահպանեց իր տեղը համակարգում:

Հայկական ՉԼՄ-ների հրապարակումներում ավելի ու ավելի հաճախ սկսեց հիշատակվել Հատուկ քննչական ծառայության նոր ղեկավար Սասուն Խաչատրյանի անունը, ում նույնպես անվանում էին նրա հետագա կարիերայի աճի հնարավոր հովանավորներից մեկը:

Լուսանկարում՝ Սասուն Խաչատրյանը:

Հաջորդ երկու տարվա ընթացքում Գալյանը բաժնի պետից դարձավ արդարադատության նախարարի տեղակալ, ապա՝ գլխավոր դատախազի տեղակալ, իսկ 2024 թվականին գլխավորեց արդարադատության նախարարությունը:

<https://www.facebook.com/groups/429647098146450/posts/1540780203699795/>

Քաղաքական հովանավորները

Հատկանշական է նաև Սրբուհի Գալյանին արդարադատության նախարար նշանակելու պատմությունը: Նախարարի հրաժարականից հետո այդ պաշտոնը շուրջ մեկ ամիս թափուր էր մնում: Իշխող «Քաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցության

ներկայացուցիչները հանրայնորեն հայտարարում էին, թե նոր նախարարը նշանակվելու է բացառապես թիմի անդամների միջից: Այդուհանդերձ, ի վերջո ընտրությունը կանգ առավ Սրբուհի Գալյանի վրա, ով ձևականորեն կուսակցության անդամ չէր: Ավելի ուշ վարչապետի աշխատակազմի ղեկավար Արայիկ Հարությունյանն այս որոշումը պատճառաբանեց նրանով, որ մի քանի թեկնածուների դիտարկումից հետո որոնման շրջանակն ընդլայնվել է, և ընտրությունը կանգ է առել գլխավոր դատախազի տեղակալի վրա:

Պաշտոնական բացատրությունը, սակայն, չփարատեց ծագած հարցերը: Գալյանի նշանակումը հայկական մամուլում ակտիվ քննարկումների առարկա դարձավ: Մի շարք հրապարակումներ նրա մուտքը արդարադատության նախարարություն կապում էին նախկին արդարադատության նախարար, իսկ հետագայում Պետական եկամուտների կոմիտեի նախագահ Ռուստամ Բադասյանի հետ, ում հետ Գալյանը ծանոթ էր դեռևս ուսանողական տարիներից:

168.am-ի տեղեկություններով՝ նրա նշանակման հարցը քննարկվել է «Քաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցության վարչությունում, որտեղ, ինչպես պնդում է պարբերականը, Գալյանի թեկնածությունն առաջ էր մղում Տիգրան Ավինյանը՝ Ռուստամ Բադասյանի խնդրանքով:

Նմանատիպ տեղեկություններ էր հրապարակել նաև «Հրապարակ» օրաթերթը: Պարբերականը պնդում էր, որ նախարար նշանակվելուց անմիջապես հետո Գալյանը ծրագրում էր արդարադատության նախարարություն տեղափոխել Պետական եկամուտների կոմիտեի մի շարք աշխատակիցների, որոնց թերթը կապում էր Բադասյանի հետ: Մասնավորապես, խոսքը ՊԵԿ իրավաբանական վարչության պետի տեղակալ Պետիկ Մկրտչյանի՝ արդարադատության նախարարի տեղակալի պաշտոնին, և ՊԵԿ նախագահի խորհրդական Ներսես Չեյնալյանի՝ նախարարի խորհրդականի պաշտոնին տեղափոխվելու մասին էր՝ կարիերայի հետագա աճի հեռանկարով:

Հրապարակումից հետո «Հրապարակ»-ի լրագրողը փորձեց մեկնաբանություն ստանալ Սրբուհի Գալյանից Ազգային ժողովում: Նախարարը հայտարարեց, որ այդ պահին կադրային նշանակումներ դեռևս չեն արվել, սակայն չհերքեց ՊԵԿ աշխատակիցների՝ արդարադատության նախարարություն հնարավոր տեղափոխության մասին տեղեկությունը:

Հետագայում այդ կադրային որոշումների մի մասն իսկապես կյանքի կոչվեց: Մասնավորապես, Պետական եկամուտների կոմիտեի նախագահի նախկին խորհրդական Ներսես Չեյնալյանը նշանակվեց արդարադատության նախարարի խորհրդական: Սա ավելի ամրապնդեց մամուլում շրջանառվող ենթադրություններն այն մասին, որ Ռուստամ Բադասյանը պահպանում է իր ազդեցությունը գործադիր

իշխանության իրավական բլոկի վրա նաև Գալյանի՝ արդարադատության նախարարություն տեղափոխվելուց հետո:

Լուսանկարում՝ Ռուստամ Բադալյանը և Սրբուհի Գալյանը:

Գալյանի կապերը Ռուստամ Բադալյանի հետ քննարկման առարկա դարձան ոչ միայն մամուլում, այլև հայկական բլոգոսֆերայում: Ինչպես նախկինում՝ Հատուկ քննչական ծառայության ղեկավար Սասուն Խաչատրյանի պարագայում, սոցիալական ցանցերում և առանձին բլոգներում պնդումներ էին հայտնվում Գալյանի և Բադալյանի միջև անձնական առավել մոտ հարաբերությունների մասին: Այս պնդումների վերաբերյալ որևէ պաշտոնական հաստատում գոյություն չունի, իսկ Սրբուհի Գալյանն ու Ռուստամ Բադալյանը հրապարակայնորեն դրանք չեն մեկնաբանել:

<https://168.am/2024/11/14/2126522.html>

<https://168.am/2024/11/14/2126522.html>

Սրբուհի Գալյանի ընտանիքը նախկին իշխանության ոստայնում

Միևնույն ժամանակ, մասնագիտական շրջանակներում հարցեր էին առաջացնում ոչ միայն Գալյանի կարիերայի անհի հանգամանքները, այլև նրա մերձավոր շրջապատի կապերը:

Այսպես, 2020 թվականին ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման հարցերով գլխավոր դատախազի տեղակալի պաշտոնում Սրբուհի Գալյանի նշանակումից հետո մասնագիտական համայնքում կասկածներ էին հայտնվում առ այն, թե արդյոք նա կկարողանա նման գործերը վարել անաչառորեն:

Նման կասկածների համար որպես հիմք էին նշվում նրա ընտանիքի սերտ կապերը նախկին իշխանության ներկայացուցիչների հետ:

Լուսանկարում՝ Սրբուհի Գալյանը, Պետրոս Մկրյանը, Սերժ Սարգսյանը, Հովհաննես Հովսեփյանը:

Սրբուհի Գալյանի ամուսինը՝ Պետրոս Մկրյանը, ինչպես նաև նրա սկեսրայրը՝ Սիմոն Մկրյանը, երկար տարիներ աշխատել են Հովհաննես Հովսեփյանի մերձավոր շրջապատում: Պետրոս Մկրյանը ընդգրկված է եղել նրա անձնական անվտանգության աշխատակիցների կազմում, իսկ Սիմոն Մկրյանն աշխատել է որպես անձնական վարորդ:

Ինքը՝ Հովհաննես Հովսեփյանը, նախկին իշխանության օրոք պետական կառավարման համակարգում առանցքային պաշտոններ է զբաղեցրել: 2008-2016 թվականներին նա ղեկավարել է նախագահ Սերժ Սարգսյանի վերահսկողական ծառայությունը, 2016 թվականի մարտին նշանակվել է Պետական եկամուտների կոմիտեի նախագահ, իսկ 2017 թվականի մայիսին կրկին վերադարձել է վերահսկողական ծառայության ղեկավարի պաշտոնին:

Երկար տարիներ Հովհաննես Հովսեփյանը համարվել է նախկին իշխանության ամենաազդեցիկ և միևնույն ժամանակ ամենաօդիոգ պաշտոնյաներից մեկը: Հայկական ՉԼՄ-ներում բազմիցս հրապարակվել են նյութեր, որոնց հեղինակները պնդում էին, որ նրա հետ կապվող գույքի մի մասը ձևակերպվել է ազգականների, մտերիմ ընկերների և վստահված անձանց անուններով:

<https://armlur.am/1039227/>

<https://mamul.am/am/news/221967>

Ընտանիքի բիզնես շահերը

Այս համատեքստում հետաքրքրություն էր ներկայացնում նաև Պետրոս Մկրյանի գույքային դրությունը, ով մի քանի տարի շարունակ Սրբուհի Գալյանի հայտարարագրերում նշվում էր որպես նրա ամուսին: Պետական ռեզիստի տվյալների համաձայն՝ նա մի շարք առևտրային ընկերությունների մասնակից է եղել, իսկ նրա ձեռնարկատիրական գործունեության որոշ հանգամանքներ դարձել են հանրային քննարկման առարկա:

Պետրոս Մկրյանն առաջին անգամ գույքի հայտարարագիր է ներկայացրել 2019 թվականին՝ որպես պաշտոնատար անձ Սրբուհի Գալյանի ամուսին: Հայտարարագիրը ներկայացնելու պահին նա արդեն մի քանի ընկերությունների սեփականատեր կամ համասեփականատեր էր.

«Լոգիստիկա» ՓԲԸ՝ 64,6 մլն դրամ կանոնադրական կապիտալով,

«Մարիոֆ» ՓԲԸ՝ 755 հազար դրամ կանոնադրական կապիտալով,

«Պետրով» ՍՊԸ՝ 272 մլն դրամ կանոնադրական կապիտալով,

«Վազիան» ՓԲԸ՝ 3,2 մլն դրամ կանոնադրական կապիտալով:

Դրանց ընդհանուր կանոնադրական կապիտալը կազմում էր շուրջ 340,6 մլն դրամ:

Ամենանկատելի ակտիվը «Լոգիստիկ» ՓԲԸ-ն էր: Ընկերությունը հանդես էր գալիս որպես կառուցապատող և իրականացնում էր բնակելի համալիրի կառուցում Երևանի կենտրոնում՝ Վերին Անտառային 131 հասցեում:

2018 թվականին Արշակունյաց պողոտա 9 միկնույն իրավաբանական հասցեում գրանցված «Մարիոֆ» և «Վազիան» ընկերությունները նույնպես մասնագիտացած էին անշարժ գույքի վարձակալության և կառավարման ոլորտում: Վերջիններիս անունով որևէ խոշոր, հանրությանը հայտնի շինարարական նախագծեր կամ կոմերցիոն օբյեկտներ գրանցված չէին:

272 մլն դրամ կանոնադրական կապիտալով «Պետրով» ՍՊԸ-ն նույնպես գործում էր անշարժ գույքի ոլորտում և այս խմբի ամենաբարձր կապիտալիզացիա ունեցող ընկերությունն էր:

Ներկայումս Մկրյանը պահպանել է մասնակցությունը միայն «Պետրով» ընկերությունում, որն ի սկզբանե 100%-ով պատկանում էր իրեն: Ընթացիկ տարում «Պետրով» ՍՊԸ-ն վերակազմավորվել է «Պետրով» ՓԲԸ-ի, միաժամանակ ընկերությունը փոխել է իրավաբանական հասցեն՝ Վերին Անտառային 133-ից տեղափոխվելով Արշակունյաց պողոտա 9:

Հետագայում մյուս ընկերությունները նմանատիպ սխեմայով վերակազմավորվել են և անցել նախկին վարչապետ Հովիկ Աբրահամյանի նախկին խորհրդական Հայկ Դավթյանի վերահսկողության տակ, ով ներկայումս գտնվում է նախաքննության տակ:

Այս հանգամանքների համախումբը վկայում է փոխկապակցված ընկերությունների կայուն շղթայի մասին: Գործունեության նմանատիպ պրոֆիլը, միասնական իրավաբանական հասցեները, հաջորդիվ վերակազմավորումները և ընկերությունների մեծ մասի հետագա անցումը

միևնույն բիզնես շրջանակի անձանց հստակ տեսանելի են պետական ռեզիստրի տվյալներով:

Բազմամիլիոնանոց փոխառություններ

Այս ընկերություններում Պետրոս Մկրյանի մասնակցությունը չէր սահմանափակվում միայն կորպորատիվ բաժնեմասերի տիրապետմամբ: Նա զգալի միջոցներ է տրամադրել իր հետ կապված իրավաբանական անձանց՝ փոխառությունների տեսքով:

2019 թվականի վերջի դրությամբ Մկրյանը երեք ընկերությունների տրամադրել էր ընդհանուր առմամբ ավելի քան 807 մլն դրամի փոխառություն: Հաշվետու ժամանակաշրջանի ավարտին դրանց գծով չմարված պարտքը կազմում էր շուրջ 422,3 մլն դրամ:

Բ.4.1. Հանձնած և վերադարձված փոխառություններ					
NN ը/կ	Պարտապանի անվանումը կամ անունը, ազգանունը, հայրանունը	Պարտապանի հասցեն	Արժույթը	Տվյալ տարվա սկզբում առկա փոխառության գումարը	Տվյալ տարվա վերջում առկա փոխառության գումարը
1.	ԼՈԳԻՆՎԵՍ ՓԲԸ	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	525,775,000.00	140,111,100.00
2.	ՍԱՐԻՓ ՓԲԸ	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	10,355,200.00	9,755,200.00
3.	ՊԵՏՐՈՎ ՍՊԸ	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	271,140,000.00	272,390,000.00

Ըստ հայտարարագրի՝ փոխառություններն էին.

«Լոգինվեստ» ՓԲԸ՝ 140,1 մլն դրամ,

«Մարիոֆ» ՓԲԸ՝ 9,755 մլն դրամ,

«Պետրով» ՍՊԸ՝ 272,39 մլն դրամ:

Բոլոր երեք ընկերություններն էլ փոխկապակցված էին Մկրյանի հետ. «Պետրով» ՍՊԸ-ն ամբողջությամբ պատկանում էր նրան, իսկ «Լոգինվեստ» ՓԲԸ-ում և «Մարիոֆ» ՓԲԸ-ում նա համասեփականատեր էր:

2020 թվականին Պետրոս Մկրյանը շարունակել է խոշոր փոխառություններ տրամադրել: Դրանցից մեկը՝ 230 մլն դրամի չափով, տրամադրվել է արդեն ոչ թե իրավաբանական, այլ ֆիզիկական անձի՝ Էդգար Ֆիրդուսի Տիտիգյանին:

Բ.4.1. Հանձնած և վերադարձված փոխառություններ					
NN ը/կ	Պարտապանի անվանումը կամ անունը, ազգանունը, հայրանունը	Պարտապանի հասցեն	Արժույթը	Տվյալ տարվա սկզբում առկա փոխառության գումարը	Տվյալ տարվա վերջում առկա փոխառության գումարը
1.	Լոգինվեստ ՓԲԸ	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	64,693,995.00	24,756,995.00
2.	ՄԱՐԻՖ ՓԲԸ	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	755,200.00	0.00
3.	ՊԵՏՐՈՎ ՍՊԸ	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	272,696,500.00	229,068,900.00
4.	ՎԱԶԻՆ ՓԲԸ	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	0.00	3,278,296.00
5.	Էդգար Ֆիրդուսի Տիտիգյան	Պաշտպանված	ՀՀ դրամ	0.00	230,000,000.00

Տիտիգյանի անունն առանձնահատուկ հետաքրքրություն է ներկայացնում: Նա «Ալյանս» խորհրդատվական ընկերության սեփականատերն էր, ընկերությունը մինչև 2011 թվականը պատկանում էր Պետական եկամուտների կոմիտեի նախկին նախագահ և նախագահի վերահսկողական ծառայության նախկին ղեկավար Հովհաննես Հովսեփյանին: Փոխառությունը ստանալու պահին Տիտիգյանին էր պատկանում ընկերության 90%-ը, իսկ մնացած 10%-ը՝ Վահե Պետրոսյանին: Նույն հարաբերակցությամբ Տիտիգյանն ու Պետրոսյանը ևս մեկ ընկերության՝ «Property Solutions»-ի համասեփականատերերն էին:

«ՓՈՐՓԵՐԹԻ ՍՈԼՅՈՒԻԶ» ՍՊԸ

Մասնակցներ					
Անուն ազգանուն / Անվանում	Մուտք գործելու ամսաթիվ	Դուրս գալու ամսաթիվ	Հասցե	Բաժնեմասեր	Բաժնեմասի արժեքը ՀՀ դրամով
ԷԴԳԱՐ ՏԻՏԻԳՅԱՆ ՖԻՐԴՈՒՍԻ	2011-06-01		ՀԱՅԱՍՏԱՆ, ԵՐԵՎԱՆ, ԷՐԵՐՈՒՆԻ, ՎԱՐԴԱՇԵՆ 5 Փ. ՆՐԲ., 17, 0020	90 %	67770000
ՎԱՅԵ ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ ԳԵՎՈՐԳԻ	2004-10-25		ՀԱՅԱՍՏԱՆ, ԵՐԵՎԱՆ, ԱՐԱԲԿԻՐ, ՀԱՎՈՐՅԱՆ Փ., 9/1, 32, 0033	10 %	7530000

Այսպիսով, բազմամիլիոնանոց փոխառությունը կրկին տանում է դեպի Հովհաննես Հովսեփյանի բիզնես միջավայր, որի հետ Մկրյանների ընտանիքը, ինչպես արդեն նշվել է, ուներ բազմամյա հարաբերություններ:

Սակայն Պետրոս Մկրյանի գործարար կապերը չէին սահմանափակվում միայն Հովսեփյանի շրջապատով: Այդ ցանցի մեկ այլ մշտական մասնակից էր նախկին վարչապետ Հովիկ Աբրահամյանի նախկին խորհրդական Հայկ Դավթյանը: Հենց նրա հետ է կապված «Լոգինվեստ» ՓԲԸ-ի պատմությունը:

2014 թվականի հոկտեմբերի 20-ին գրանցվել է «Լոգինվեստ» ՓԲԸ-ն, որը ստեղծվել է ոչ թե որպես նոր իրավաբանական անձ, այլ «Սասուն Ավտո» ՍՊԸ-ի վերակազմակերպման արդյունքում: Պետական ռեզիստրի տվյալների համաձայն՝ դեռևս 2014 թվականի հուլիսին Պետրոս Մկրյանը ձեռք էր բերել «Սասուն Ավտո» ՍՊԸ-ի 50 տոկոս բաժնեմասը, մինչդեռ մյուս 50 տոկոսը պատկանում էր Հայկ

Դավթյանի որդուն՝ Նարեկ Դավթյանին: Հատկանշական է, որ սա տեղի է ունեցել Հովիկ Աբրահամյանի գլխավոր խորհրդականի պաշտոնում Հայկ Դավթյանի նշանակումից հետո:

Ավելի ուշ Նարեկ Դավթյանի բաժնեմասը վերաձևակերպվել է Դիանա Դավթյանի անունով, սակայն Պետրոս Մկրյանը պահպանել է իր մասնակցությունը ընկերությունում:

Հետագայում «Մասուն Ավտո» ՍՊԸ-ն վերակազմավորվել է «Լոգիստ» ՓԲԸ-ի, իսկ այնուհետև՝ հերթական վերակազմակերպման արդյունքում, նրանից առանձնացվել է նոր իրավաբանական անձ՝ «Մարիոֆ» ՓԲԸ-ն: Ընդ որում, «Լոգիստ» ՓԲԸ-ն չի դադարեցրել իր գործունեությունը և շարունակել է աշխատել նոր ընկերությանը զուգահեռ:

Արդյունքում Պետրոս Մկրյանի հայտարարագրում միաժամանակ հայտնվել են «Լոգիստ» ՓԲԸ-ն և «Մարիոֆ» ՓԲԸ-ն՝ որպես իրենից բազմամիլիոնանոց փոխառություններ ստացած իրավաբանական անձինք:

Միևնույն ժամանակ «Լոգիստ» ՓԲԸ-ն հանդես է եկել որպես անշարժ գույքի վաճառող Մկրյան ամուսինների համար:

2019 թվականի դեկտեմբերին Պետրոս Մկրյանն ու Սրբուհի Գալյանն այս ընկերությունից ձեռք են բերել երկու բնակարան՝ 324 միլիոն դրամ ընդհանուր արժողությամբ: Առաջին բնակարանը գնվել է 117.6 միլիոն դրամով, երկրորդը՝ 206.4 միլիոն դրամով: Երկու բնակարաններն էլ ձևակերպվել են որպես ամուսինների համատեղ սեփականություն:

Հրապարակված հայտարարագրերում գույքի հասցեները բացակայում են: Սակայն հայտնի է, որ այդ ժամանակահատվածում «Լոգիստ» ՓԲԸ-ն բնակարաններ էր վաճառում Երևանի Վերին Անտառային փողոցում կառուցվող բնակելի համալիրում:

Հաջորդող տարիներին ընկերությունների սեփականության կառուցվածքը դարձյալ փոփոխվել է: 2024 թվականի ապրիլից Պետրոս Մկրյանը սկսել է դուրս գալ դրանց մասնակիցների կազմից: Սկզբում «Լոգիստ» ՓԲԸ-ում, «Մարիոֆ» ՓԲԸ-ում և «Վազիան» ՓԲԸ-ում նրան պատկանող բաժնեմասերը փոխանցվել են Վահե Պետրոսյանին, իսկ մի քանի ամիս անց վերջինս դրանք վերավաճառել է Հայկ Դավթյանին, որը մինչ օրս հանդիսանում է այդ ընկերությունների համասեփականատերը:

Այսպիսով, բոլոր երեք դեպքերում էլ նկատվում է կորպորատիվ իրավունքների փոխանցման նույն հաջորդականությունը՝ Պետրոս Մկրյանից՝ Վահե Պետրոսյանին, ապա՝ Հայկ Դավթյանին:

Այս ամենը վկայում է այն մասին, որ իշխանափոխությունից հետո Պետրոս Մկրյանի գործարար կապերը նախկին իշխանության բարձրաստիճան ներկայացուցիչների շրջապատի հետ չեն ընդհատվել: Ընդհակառակը, դրանք հստակ տեսանելի են ընկերությունների կորպորատիվ կառուցվածքում, փոխառության պայմանագրերում, անշարժ գույքի գործարքներում և ընկերությունների մասնակիցների կազմի հետագա փոփոխություններում:

Սրբուհի Գալյանի ամուսնու հետ կապված ընկերության արտոնություններն ու պետական գնումները

Բացի այն ընկերություններից, որոնցում Պետրոս Մկրյանը հանդիսացել է մասնակից կամ համասեփականատեր, նրա գույքային հայտարարագրերում ֆիքսվել է նաև պաշտոնական եկամուտ «Սիրի Սենթրալ» ՍՊԸ-ից: Հետագայում այս ընկերությունը կառավարության որոշմամբ ստացել է հարկային արտոնություն և պետական պատվեր, ինչն էլ նրա գործունեությունը դարձնում է առանձնակի ուշադրության արժանի:

2019 և 2020 թվականներին Մկրյանը հայտարարագրել է «Սիրի Սենթրալ» ՍՊԸ-ից ստացված աշխատավարձ՝ համապատասխանաբար 5 111 290 դրամի և 4 199 490 դրամի չափով:

2019 թվականին «Սիրի Սենթրալ» ՍՊԸ-ն ազատվել է մոտ 9.6 միլիոն դրամի չափով ավելացված արժեքի հարկ վճարելուց: Հիմք է հանդիսացել փոխվարչապետ Տիգրան Ավինյանի որոշումը, որով ընկերության կողմից բարեգործական հիմնադրամին

մատուցված հյուրանոցային ծառայությունները ճանաչվել են որպես բարեգործություն:
Դա ընկերությանը հնարավորություն է տվել չհաշվարկել և չվճարել ԱԱՀ:

Ավելի ուշ, ընկերությունը դարձյալ հայտնվել է պետական միջոցների ստացողի դերում:
2023 թվականի հունիսին Ազգային ժողովի աշխատակազմը «Սիթի Սենթրալ» ՍՊԸ-ի
հետ մեկ անձից գնման ընթացակարգով պայմանագիր է կնքել: Պայմանագրի
համաձայն՝ ընկերությունը «Ռամադա» հյուրանոցում 1 միլիոն դրամի հյուրանոցային
ծառայություններ է մատուցել խորհրդարանական պատվիրակությունների համար:

«Սիթի Սենթրալ» ՍՊԸ-ի սեփականատերերն են եղել Հայկ Դավթյանը (53.5%) և Վահե
Պետրոսյանը (46.5%)՝ այն նույն անձինք, որոնք նախկինում էլ հայտնի էին Պետրոս
Մկրյանի ընկերությունների պատմության մեջ:

Այսպիսով, ընկերությունը, որը պաշտոնական եկամուտ էր վճարում Պետրոս
Մկրյանին, միաժամանակ օգտվում էր կառավարության որոշմամբ տրամադրված
հարկային արտոնությունից, ստանում էր պետական միջոցներ Ազգային ժողովի հետ
կնքված պայմանագրով և վերահսկվում էր Մկրյանների ընտանիքի կորպորատիվ
կապերում արդեն իսկ ներգրավված անձանց կողմից:

<https://armlur.am/1413993/>

<https://www.aravot.am/2024/10/30/1451698/>

Հայտարարագրեր. պաշտոնական առաջխաղացում և գույքային պորտֆելի ընդլայնում

Ուշագրավ է, որ Պետրոս Մկրյանը պաշտոնապես որպես Սրբուհի Գալյանի ամուսին ներկայացվել է
միայն 2019 և 2020 թվականների հայտարարագրերում: 2021 թվականի հաշվետվությունից սկսած՝ նա
այլևս չի հիշատակվել «ամուսին» պլուսակում: Այդուհանդերձ, հաջորդող հայտարարագրերը
արձանագրում են նրանց միջև գույքային հարաբերությունների պահպանումը, այդ թվում՝ Գալյանի
օգտին անշարժ գույքի նվիրատվության և կանոնավոր դրամական փոխանցումների տեսքով:

2019-ից 2025 թվականներն ընկած ժամանակահատվածում ընտանիքի սեփականության մեջ
պահպանվել են Դիլիջանում գտնվող բնակելի տունն ու հողամասը: Միևնույն ժամանակ, գործարքներ
են իրականացվել Երևանում գտնվող բնակարանների հետ. բնակարաններից մեկը վաճառվել է,
մյուսը՝ ձեռք բերվել, իսկ հետագայում գույքի մի մասը վերաձևակերպվել է որպես Սրբուհի Գալյանի
անձնական սեփականություն: 2023 թվականին հայտարարագրում հայտնվել է նաև հողամաս
Կոտայքի մարզում:

Դիտարկվող ողջ ժամանակահատվածում հայտարարագրերում ֆիքսվել են Address ընկերությանը տրամադրված անտոկոս փոխառությունները: Սկզբում՝ 2019 թվականին, արտացոլվել էր 39.16 միլիոն դրամի փոխառություն, որը հետագայում կապված էր բնակարանի ձեռքբերման հետ: Դրա մարումից հետո հայտարարագրերում կրկին հայտնվել են նույն ընկերությանը տրամադրված նոր անտոկոս փոխառություններ, որոնց չափը 2025 թվականի դրությամբ հասել է 6.5 միլիոն դրամի:

Սրբուհի Գալյանի եկամուտներն ընդհանուր առմամբ համահունչ են եղել նրա պաշտոնեական առաջխաղացմանը: Եթե 2019 թվականին արդարադատության նախարարությունում, Հատուկ քննչական ծառայությունում, բուհերում և միջազգային ծրագրերում աշխատանքից ստացված համախառն աշխատանքային եկամուտը կազմում էր մոտ 10 միլիոն դրամ, ապա Գլխավոր դատախազի տեղակալ, իսկ այնուհետև արդարադատության նախարար նշանակվելուց հետո եկամուտների հիմնական աղբյուր է դարձել պետական ծառայությունը: Գլխավոր դատախազությունում աշխատավարձը 2021 թվականի 12.6 միլիոն դրամից 2023 թվականին հասել է 28.4 միլիոն դրամի, իսկ 2025 թվականին՝ արդարադատության նախարարի պաշտոնում, կազմել է 26.7 միլիոն դրամ:

Մինևույն ժամանակ, հայտարարագրերն արտացոլում են հիպոթեքային վարկավորման մշտական կիրառումը: 2020 թվականին վարկային պարտավորությունների մարումից հետո արդեն հաջորդ տարում ձևակերպվել է նոր հիպոթեքային վարկ, որը պահպանվում է հայտարարագրերում ընդհուպ մինչև այժմ:

Վարկի մնացորդային պարտքի չափը վերջին տարիներին տատանվում է 31–35 միլիոն դրամի սահմաններում:

2025 թվականին ակտիվների կառուցվածքում առաջին անգամ ի հայտ է եկել նոր ֆինանսական գործիք. հայտարարագրում արտացոլվել են «Յունիբանկի»՝ մոտ 12 միլիոն դրամ ընդհանուր արժողությամբ պարտատոմսեր:

Այսպիսով, Սրբուհի Գալյանի հայտարարագրերն արտացոլում են ոչ թե գույքային դրության կտրուկ աճ, այլ նրան պատկանող ակտիվների կառուցվածքի հետևողական ընդլայնում՝ պաշտոնական առաջխաղացմանը զուգահեռ, պահպանելով գույքային հարաբերությունները Պետրոս Մկրյանի հետ, մի քանի տարիների ընթացքում կիրառելով միևնույն ֆինանսական գործիքները:

https://cpcarmenia.am/declaration/?id=1_195621

https://cpcarmenia.am/declaration/?id=1_171539

https://cpcarmenia.am/declaration/?id=1_153753

https://cpcarmenia.am/declaration/?id=1_97327

https://cpcarmenia.am/declaration/?id=1_103969

Չուգադիպություն, թե՛ օրինաչափություն

Ինչպես արդեն նշվել էր վերևում, 2020 թվականին Սրբուհի Գալյանի՝ ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման ոլորտը համակարգող գլխավոր դատախազի տեղակալ նշանակվելուց հետո, մասնագիտական շրջանակներում կասկածներ էին հնչում առ այն, թե արդյոք նա կկարողանա անաչառ քննել նմանատիպ գործերը: Նման հարցադրումների համար հիմք էին ծառայում նրա ամուսնու գործարար կապերը նախկին իշխանության ներկայացուցիչների հետ:

Իրադարձությունների հետագա զարգացումը բավականին խոսում ստացվեց: Մի շարք անձինք, որոնք նշանակալի դեր էին խաղացել Գալյանի մասնագիտական կայացման գործում կամ մտել նրա մասնագիտական շրջապատի մեջ, հետագայում իրենք դարձան քրեական գործերով

մեղադրյալներ կամ ենթադրաբար ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման հայցերով պատասխանողներ:

Հատուկ քննչական ծառայության նախկին ղեկավար Վահրամ Շահինյանի վերաբերյալ ապօրինի հարստացման մեղադրանքով քրեական գործը դատարան է ուղարկվել 2024 թվականի սեպտեմբերին: Այդ ժամանակահատվածում Գալյանը զբաղեցնում էր գլխավոր դատախազի տեղակալի պաշտոնը և համակարգում ապօրինի հարստացման ու ենթադրաբար ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման ուղղությունը: Երկու ամիս անց նա նշանակվեց արդարադատության նախարար:

Շահինյանը Գալյանի մասնագիտական շրջապատից միակ անձը չէր, ում նկատմամբ հետագայում նախաձեռնվեցին հակակոռուպցիոն ընթացակարգեր: 2025 թվականին Հակակոռուպցիոն դատարանը սկսեց քննել Երևանի պետական համալսարանի իրավագիտության ֆակուլտետի նախկին ղեկան, Արդարադատության խորհրդի նախկին անդամ Գագիկ Ղազինյանի և նրա հետ կապված անձանց ենթադրաբար ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձման մասին հայցը: Մինչդեռ հենց Ղազինյանին էր Գալյանը բազմիցս նշել որպես մի մարդու, ով կարևոր դեր է խաղացել իր մասնագիտական կայացման և ԵՊՀ-ում դասախոսական գործունեության մեջ:

Այս ֆոնին ուշադրություն գրավեց 168.am պարբերականի հրապարակումը, որը, հղում անելով սեփական աղբյուրներին, պնդում էր, թե Գալյանն իբրև թե Ղազինյանի գույքի բռնագանձման ընթացակարգի նախաձեռնումը ներկայացնում էր որպես Նիկոլ Փաշինյանի թիմին և «Բաղաքացիական պայմանագիր» կուսակցությանը իր անձնական նվիրվածության ապացույց:

Այնուամենայնիվ, առողջապահության նախկին նախարարի տեղակալ, իսկ հետագայում Երևանի փոխքաղաքապետ Գևորգ Միմոնյանի պատմությունը զարգացավ այլ սցենարով: 2023 թվականի մարտին նա կալանավորվեց COVID-19 համավարակի դեմ պայքարի պետական ծրագրի

իրականացման ընթացքում ենթադրյալ չարաշահումների վերաբերյալ քրեական գործի շրջանակներում: Քննության վարկածով պատասխանատու լինելով բժշկական օգնության և ֆինանսական հոսքերի բաշխման համակարգման համար, Սիմոնյանը չի կատարել իր ծառայողական պարտականությունները, ինչի հետևանքով պետությանը պատճառվել է էական վնաս: Նույն գործով կալանավորվել էին «Մեդլայն» բժշկական կենտրոնի ղեկավարները և այլ անձինք:

Լուսանկարում՝ Գևորգ Սիմոնյանը:

Արդեն 2023 թվականի ապրիլին Վերաքննիչ քրեական դատարանը բավարարեց պաշտպանական կողմի բողոքը, վերացրեց խափանման միջոցը, և Սիմոնյանն ազատ արձակվեց:

Հենց հետագա իրադարձությունները գրավեցին հայաստանյան ՉԼՄ-ների ուշադրությունը: Մի շարք պարբերականներ տեղեկացնում էին, որ ազատ արձակվելուց հետո Սիմոնյանը հայտնվել է Սրբուհի Գալյանի մտերիմ շրջապատում: Առանձին հրապարակումներում և սոցիալական ցանցերում տարածվում էին նաև պնդումներ նրանց միջև առավել մտերիմ հարաբերությունների մասին: Այդ տեղեկատվության վերաբերյալ որևէ պաշտոնական հաստատում չի ներկայացվել, իսկ Գալյանն ու Սիմոնյանը հրապարակայնորեն չեն մեկնաբանել այդ լուրերը:

Ուշագրավ է, որ, ինչպես արդեն նշվել էր վերևում, նմանատիպ հրապարակումներ նախկինում ի հայտ էին եկել նախ Սասուն Խաչատրյանի, ապա Ռուստամ Բադալյանի, իսկ ավելի ուշ՝ նաև Գևորգ Միմոնյանի հետ կապված:

<https://iravaban.net/565407.html>

<https://168.am/2025/02/19/2170219.html>

<https://am.sputniknews.ru/20230404/na-scheta-vitse-mera-erevana-gevorga-simonyana-arrest-nalozhen-ne-budet---smi-57637092.html>

<https://verelq.am/ru/node/125728>

<https://www.facebook.com/watch/?v=801358739727070>

Կադրային քաղաքականությունը՝ քննադատության թիրախում

Սրբուհի Գալյանի՝ արդարադատության նախարար նշանակվելուց հետո գերատեսչության կադրային քաղաքականությունը բազմիցս դարձել է հայաստանյան ՉԼՄ-ների քննադատական հրապարակումների առարկա: Այդ նյութերի հեղինակները նախարարին մեղադրում էին անձամբ հավատարիմ աշխատակիցներին առաջ մղելու, կադրային անկայունության և մասնագիտական կադրերի կորստի մեջ:

Գալյանի կադրային քաղաքականությանը ամենածավալուն և սուր գնահատականը հրապարակել է 168.am պարբերականը: Խմբագրության պնդմամբ՝ նոր նախարարի կադրային որոշումները հաճախ կրել են ոչ համակարգային բնույթ, իսկ նոր ղեկավարների մեծ մասի մասնագիտական փորձը, հազվադեպ բացառություններով, չէր համապատասխանում զբաղեցրած պաշտոնների մակարդակին: Հրապարակման հեղինակների կարծիքով՝ Արդարադատության նախարարությունում նման կադրային քաղաքականությունը հանգեցրել է կառավարչական քաոսի:

168.am-ը, որպես օրինակ, բերում է Աննա Կարապետյանի նշանակումը արդարադատության նախարարի տեղակալի պաշտոնում: Հրապարակման հեղինակները ուշադրություն են հրավիրում Արտաքին հետախուզության ծառայության ղեկավար Քրիստինե Գրիգորյանի հետ նրա մտերիմ հարաբերությունների, ինչպես նաև այն փաստի վրա, որ նա Մրցակցության պաշտպանության հանձնաժողովի անդամ Տիգրան Մարկոսյանի կինն է: Ընդ որում, պարբերականի պնդմամբ, նախկինում Կարապետյանն արդեն աշխատել էր արդարադատության նախարարությունում, այնուհետև տեղափոխվել Մարդու իրավունքների պաշտպանի աշխատակազմ, որտեղից հետագայում ազատվել էր: Չնայած դրան՝ հենց Գալյանն է առաջարկել նրա թեկնածությունը նախարարության առանցքային պաշտոններից մեկում:

168.am-ի պնդմամբ՝ կադրային խնդիրները չեն սահմանափակվում առանձին նշանակումներով: Պարբերականը գրում է, որ մասնագետների զգալի մասը հրաժարվում է աշխատել Գալյանի

ղեկավարության ներքո, ինչի հետևանքով արդարադատության նախարարությունում թափուր տեղերի շուրջ 60%-ը տևական ժամանակ մնում է չրացված: Միևնույն ժամանակ, ինչպես պնդում է խմբագրությունը, նախարարությունը լքում են փորձառու աշխատակիցները: Որպես օրինակ է բերվում Իրավական ակտերի փորձաքննության գործակալության ղեկավար Էմիլ Մարգարյանի ազատումը, ով հետագայում շարունակեց աշխատանքը ՆԳՆ համակարգում:

Հրապարակման հեղինակները որպես ևս մեկ օրինակ բերում են «Փորձագիտական կենտրոնի» տնօրեն Դավիթ Դուլյանին աշխատանքից ազատելու փորձը: 168.am-ի վարկածով՝ նախարարը հայտարարել է, որ չի պատկերացնում հետագա համատեղ աշխատանքը նրա հետ, սակայն Դուլյանը հրաժարվել է ազատման դիմում գրել: Նմանատիպ իրավիճակ, հեղինակների պնդմամբ, առաջացել էր նաև Քաղաքացիական կացության ակտերի գրանցման գործակալության ղեկավար Մարինա Յայլախանյանի հետ, ում ազատումն ի վերջո տեղի չունեցավ:

Արդարադատության նախարարությունում կադրային փոփոխությունների մասին հայտնում էին նաև հայաստանյան այլ ՉԼՄ-ներ: Այսպես, «Հրապարակ» թերթը պնդում էր, որ նախարարի պաշտոնում Սրբուհի Գալյանի աշխատանքի գրեթե առաջին իսկ օրերից գերատեսչությունում սկսվել է ղեկավար կազմի լայնամասշտաբ փոփոխություն. պաշտոններից ազատվել են նախարարի տեղակալներ, վարչությունների և ստորաբաժանումների ղեկավարներ: Բուն արդարադատության նախարարությունում, մեկնաբանելով հրապարակումը, հայտարարեցին, որ խոսքը սովորական կադրային փոփոխությունների մասին է, որոնք տեղի են ունենում նաև պետական այլ մարմիններում՝ հերքելով որևէ «կադրային ջարդի» իրականացումը:

Այսպիսով, հայաստանյան ՉԼՄ-ներում Սրբուհի Գալյանի կադրային քաղաքականության քննադատությունը հանգում է ոչ թե առանձին կադրային որոշումների, այլ արդարադատության նախարարության կառավարման համակարգային խնդիրների մասին պնդումներին:

<https://168.am/2025/02/19/2170219.html>

<https://am.sputniknews.ru/20250326/v-minyuste-armenii-prodolzhaetsya-kadrovaya-chistka-delo-doshlo-do-glav-upravleniy---smi-87155728.html>

Սահմանադրություն՝ առանց տեքստի

Արդարադատության նախարարի պաշտոնում Սրբուհի Գալյանի աշխատանքի ամենաքննարկվող ուղղություններից մեկը դարձավ Հայաստանի նոր Սահմանադրության նախագծի նախապատրաստումը: Արդարադատության նախարարությունը համակարգում է Սահմանադրական խորհրդի աշխատանքը, իսկ Սրբուհի Գալյանը ամիսներ շարունակ բազմիցս խոստացել է նոր Սահմանադրության նախագծի շուտափույթ հրապարակումը:

2026 թվականի փետրվարին նախարարը հայտարարեց, որ Սահմանադրության նոր տեքստը պատրաստ կլինի արդեն մարտին: Նրա խոսքով՝ աշխատանքներն ավարտելուց հետո իշխանությունները մտադիր են լայնամասշտաբ տեղեկատվական արշավ սկսել՝ քաղաքացիներին առաջարկվող փոփոխությունները պարզաբանելու համար: Գալյանը նաև

ընդգծում էր, որ նոր Սահմանադրությունը կպահպանի կառավարման խորհրդարանական ձևը, իսկ վերջնական որոշումը պետք է կայացվի բացառապես համաժողովրդական հանրաքվեով:

Սակայն անգամ այդ ժամանակ բազմաթիվ սկզբունքային հարցեր մնում էին անպատասխան: Այսպես, նախարարը հայտնում էր, որ Սահմանադրական խորհուրդը դեռևս չի քննարկել՝ արդյոք նոր խմբագրությունում կպահպանվի հղումը Հայաստանի Անկախության հռչակագրին, ինչպես նաև որոշում չի կայացրել Հայ առաքելական եկեղեցու հատուկ կարգավիճակի մասին դրույթի վերաբերյալ:

Հարցը հատուկ քաղաքական զգայունություն ձեռք բերեց վարչապետ Նիկոլ Փաշինյանի հայտարարություններից հետո այն մասին, որ նոր Սահմանադրությունը չպետք է պարունակի դրույթներ, որոնք կարող են ընկալվել որպես տարածքային պահանջների հարևան պետությունների նկատմամբ: Խոսքը նախևառաջ Անկախության հռչակագրին հղում անելու մասին էր, որտեղ հիշատակվում է Հայաստանի և Լեռնային Ղարաբաղի վերամիավորումը: Ադրբեջանը բազմիցս հայկական Սահմանադրության փոփոխությունը նշել է որպես խաղաղության պայմանագրի ստորագրման պայմաններից մեկը, մինչդեռ հայկական իշխանությունները հերքում էին պնդումներն այն մասին, թե սահմանադրական բարեփոխումն իրականացվում է Բաքվի ճնշման տակ:

Լուսանկարում՝ Սրբուհի Գալյանը և Նիկոլ Փաշինյանը

Չնայած մինչև մարտի վերջ փաստաթուղթը ներկայացնելու խոստմանը՝ Սահմանադրության նախագիծն այդպես էլ չիրապարակվեց:

Երբ լրագրողները հետաքրքրվեցին, թե ինչու փաստաթուղթը մինչ օրս հրապարակված չէ, թեև նախարարն ավելի վաղ հայտարարել էր դրա շուրջ աշխատանքների ավարտի մասին, Գալյանը փաստացի խուսափեց ուղիղ պատասխանից.

«Տեքստը կհրապարակվի այն ժամանակ, երբ պատրաստ լինի հրապարակման: Դա նշանակում է միայն մի բան. այս պահին այն դեռ պատրաստ չէ: Մենք ինքներս ենք որոշում՝ արդյոք այն պատրաստ է հանրությանը ներկայացնելու համար, թե՛ ոչ: Ես ասում եմ՝ տեքստը պատրաստ է, այն դրված է քննարկումների, և կորոշվի, թե հստակ երբ այն կհրապարակեն»:

Ընդ որում, նախարարը միաժամանակ պնդում էր, որ տեքստն արդեն պատրաստ է, բայց անմիջապես հրապարակման բացակայությունը բացատրում էր նրանով, որ այն «դեռ պատրաստ չէ հրապարակման»: Նա նաև հայտնեց, որ իշխանությունները դիտարկում են նախագիծը մաս-մաս հրապարակելու հնարավորությունը, սակայն այդ հարցով վերջնական որոշում չկա:

Պատասխան չհետևեց նաև հանրային քննարկման գլխավոր հարցերից մեկին: Լրագրողների խնդրանքին՝ հայտնելու, թե արդյոք նախագծում պահպանվում է հղումը Անկախության հռչակագրին, Գալյանը հրաժարվեց բացահայտել փաստաթղթի բովանդակությունը՝ սահմանափակվելով հետևյալ արտահայտությամբ.

«Երբ հրապարակվի, ինքներդ կտեսնեք: Ոչ մի ինտրիգ չկա, ես ասում եմ այն, ինչ ուզում եմ ասել»:

Մի քանի ամիս անց՝ 2026 թվականի հունիսին, արդարադատության նախարարության դիրքորոշումը դարձյալ փոխվեց: Գալյանը հայտարարեց, որ նախագծի հրապարակման մասին որոշումը կկայացվի միայն աշխատանքային խմբի մասնակիցների դիտողությունները ստանալուց և ևս մեկ-երկու քննարկում անցկացնելուց հետո: Նրա խոսքով՝ փաստաթուղթը մինչ օրս հրապարակված չէ, քանի որ գործընթացի ոչ բոլոր մասնակիցներն են հասցրել ծանոթանալ դրա բովանդակությանը:

Այսպիսով, մի քանի ամսվա ընթացքում Արդարադատության նախարարության հանրային դիրքորոշումը բազմիցս փոխվել է: Սկզբում հանրությանը խոստանում էին պատրաստի նախագիծը ներկայացնել արդեն մարտին, այնուհետև հրապարակման ժամկետները հետաձգվում էին, ավելի ուշ ուշացումը բացատրում էին շարունակվող քննարկումներով, իսկ ապագա Սահմանադրության բովանդակության վերաբերյալ առանցքային հարցերի պատասխաններն այդպես էլ չտրվեցին: Արդյունքում՝ վերջին տարիների ամենալայնամասշտաբ սահմանադրական բարեփոխումներից մեկը շարունակում էր մշակվել առանց նախագծի հանրային ներկայացման, որի շուրջ արդեն իսկ ընթանում էր ակտիվ քաղաքական քննարկում:

Հաջողության անձնակա՞ն պատմություն, թե՞ ընտանեկան կապիտալ

Գալյանի՝ նախարարի պաշտոնում ծավալած գործունեությունից ոչ պակաս հարցեր էին առաջացնում նաև ընտանեկան բարեկեցության ծագման վերաբերյալ նրա հանրային բացատրությունները: Պատասխանելով լրագրողների հարցերին թանկարժեք անշարժ գույքի վերաբերյալ՝ նախարարը ներկայացրեց սեփական վարկածն այն մասին, թե ինչի հաշվին է ընտանիքը կարողացել իրեն թույլ տալ նման խոշոր գնում:

2025 թվականի դեկտեմբերին արդարադատության նախարար Սրբուհի Գալյանը հանրայնորեն բացատրեց, թե ինչ եղանակով է կարողացել ձեռք բերել թանկարժեք անշարժ գույք: Պատասխանելով լրագրողների հարցին մոտ 50-միլիոնանոց հիփոթեքային վարկի մասին՝ նա հայտարարեց, որ այն մարելու պարտավորությունը պայմանավորված է բացառապես իր կրթությամբ, բարձր վարձատրվող աշխատանքով և բազմամյա աշխատանքով:

«Ես լավ եմ սովորել, ունեմ բավականին բարձր վարձատրվող աշխատանք, ինչն էլ ինձ հնարավորություն է տալիս վարկ վերցնել և մարել այն: Կարծում եք՝ ինձ նման մարդիկ, ովքեր լավ կրթություն են ստացել, նույնիսկ նախարար չլինելով, չե՞ն կարող աշխատանք ունենալ, որպեսզի 20, 15 կամ 10 տարվա ընթացքում փակեն վարկը:

Եկեք ուղիղ ասենք, մարդիկ, այդ թվում՝ ես, ծանր աշխատանք ենք կատարում: Ի՞նչ է 200 հազար դոլարանոց բնակարանը, որ ես չկարողանամ ինձ թույլ տալ 20 տարվա ընթացքում փակել», - հայտարարել է Գալյանը:

Սակայն իր բացատրություններում նախարարը չէր հիշատակել ևս մեկ էական հանգամանք: Ինչպես ցույց է տրված հետաքննության առաջին մասում, անշարժ գույքի ձեռքբերման պահին Սրբուհի Գալյանի ամուսինը՝ Պետրոս Մկրյանը, արդեն հանդիսանում էր ավելի քան 340 միլիոն դրամ ընդհանուր կանոնադրական կապիտալով մի քանի ընկերությունների սեփականատեր և համասեփականատեր, դրանց հետ կապված ընկերություններին տրամադրում էր բազմամիլիոնանոց փոխառություններ, իսկ անշարժ գույքն ինքնին ձեռք էր բերվել մի ընկերությունից, որի համասեփականատերերից մեկը նույնպես Մկրյանն էր:

Այսպիսով, Գալյանի հանրային բացատրությունները տպավորություն էին ստեղծում, թե ընտանիքի ֆինանսական հնարավորությունները ձևավորվել են բացառապես նրա անձնական կարիերայի և պետական եկամուտների շնորհիվ: Մինչդեռ փաստաթղթերը վկայում են. անշարժ գույքի գնման պահին ընտանիքն արդեն տիրապետում էր զգալի

ակտիվների և էական ֆինանսական ռեսուրսների, որոնց մասին նախարարը, պատասխանելով լրագրողների հարցերին, նախընտրեց չհիշատակել:

https://dzen.ru/video/watch/69398d8db51bf271b33fc449?utm_referrer=www.google.com

Հիշողության կորուստ՝ մեկ միլիոն դրամով

Սրբուհի Գալյանի անձնական նյութական վիճակի վերաբերյալ հարցերը չէին սահմանափակվում ընտանեկան ակտիվների ծագման քննարկմամբ: Շուտով հանրային քննարկման առարկա դարձան նաև պետական վճարումները, որոնք նախարարը ստացել էր արդեն կառավարության կազմում աշխատելու ընթացքում:

2026 թվականի սկզբին Նիկոլ Փաշինյանի կառավարության որոշումը՝ կաբինետի անդամներին բազմամիլիոնանոց պարգևավճարներ տրամադրելու մասին, լայն հանրային արձագանք բարձրացրեց: Ուշադրության կենտրոնում հայտնվեց նաև արդարադատության նախարար Սրբուհի Գալյանը:

Սակայն լրագրողների հարցերը վերաբերում էին ոչ այնքան բուն պարգևավճարին, որքան դրա չափի նկատմամբ նախարարի վերաբերմունքին: Պատասխանելով ստացված վարձատրության գումարի մասին հարցին՝ Գալյանը հայտարարեց, որ չի հիշում, թե հստակ որքան է ստացել:

«Չեմ հիշում» վեց միլիոն, թե յոթ միլիոն: Սպասեք իմ հայտարարագրին, այնտեղ ամեն ինչ կտեսնեք»:

Նախարարը նաև ընդգծեց, որ նման գումարը համարում է նորմալ վարձատրություն իր աշխատանքի դիմաց:

Հենց այս արտահայտությունն առաջացրեց քննադատության նոր ալիք: Հայաստանի հանրության զգալի մասի համար վեց և յոթ միլիոն դրամի տարբերությունը կազմում է տարեկան, իսկ շատերի համար՝ նույնիսկ բազմամյա եկամուտ: Ուստի նախարարի հայտարարությունն այն մասին, թե նա անգամ չի հիշում սեփական պարգևավճարի չափը, շատերն ընկալեցին որպես սոցիալական իրականությունից կտրվածության դրսևորում:

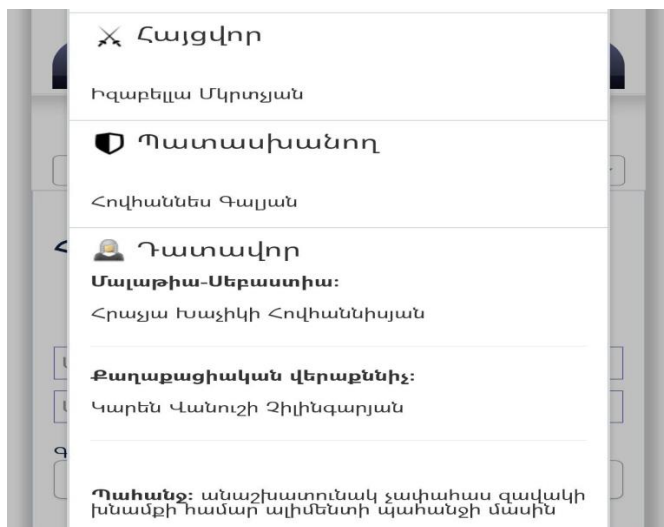
Այս ֆոնին Oragir.News հրատարակությունը հիշեցրեց նախարարի ընտանիքի հետ կապված ևս մեկ դրվագ: Վկայակոչելով Datalex դատական նյութերը՝ լրագրողները հայտնեցին, որ Սրբուհի Գալյանի հայրը՝ Հովհաննես Գալյանը, իր ժամանակին ներգրավված է եղել դատական քննության մեջ իր չափահաս դստեր՝ Հասմիկ

Մկրտչյանի խնամքի համար ալիմենտ բռնագանձելու հայցով, ով ճանաչվել էր մշտական օգնության կարիք ունեցող և անաշխատունակ:

Դատական որոշման համաձայն՝ Հովհաննես Գալյանը պարտավորեցվել էր ամսական ալիմենտ վճարել դստեր խնամքի համար, ինչպես նաև կատարել լրացուցիչ վճարումներ մեկ տարվա ընթացքում:

Հրապարակման հեղինակը հարց է բարձրացրել, թե արդյոք Սրբուհի Գալյանն ինքը որևէ նյութական օգնություն ցուցաբերել է իր համահայր քրոջը՝ բազմամիլիոնանոց պետական պարզեավճարը ստանալուց հետո: Այս հարցին նախարարի կողմից հնչած հանրային պատասխան չի հաջողվել գտնել:

<https://ishkhanutyun.am/hy/article/2026/01/14/719>

<https://oragir.news/hy/material/2026/05/12/195063>

Երբ պետությունը դառնում է առավել առատաձեռն

Կառավարության անդամներին բազմամիլիոնանոց պարզեավճարների հետ կապված պատմությունը միակ դրվագը չէր՝ կապված բարձրաստիճան պաշտոնատար անձանց պետական վճարումների ավելացման հետ: Շուտով արդարադատության նախարարությունը՝ Սրբուհի Գալյանի ղեկավարությամբ, ինքը հանդես եկավ դրամական վճարումների համակարգի ընդլայնման նախաձեռնությամբ՝ այս անգամ արդեն Սահմանադրական դատարանի ղեկավարության համար:

2026 թվականի մարտին Արդարադատության նախարարությունը՝ Սրբուհի Գալյանի ղեկավարությամբ, Ազգային ժողով ներկայացրեց «Պետական պաշտոններ և պետական ծառայության պաշտոններ զբաղեցնող անձանց վարձատրության մասին» և «Սահմանադրական դատարանի մասին» օրենքներում փոփոխությունների փաթեթը: Օրենսդրական նախագիծը նախատեսում էր հավելավճարների սահմանում Սահմանադրական դատարանի նախագահի, նրա տեղակալի և ՄԴ դատավորների համար՝ աշխատանքային ստաժի համար:

Խորհրդարանը փաստաթուղթը քննարկեց առավելագույնս սեղմ ժամկետներում: Արդեն մարտի 24-ին՝ Սրբուհի Գալյանի ղեկույցից հետո, օրինագիծն ընդունվեց առաջին ընթերցմամբ, իսկ հաջորդ օրը՝ մարտի 25-ին, վերջնականապես հաստատվեց երկրորդ ընթերցմամբ:

Ֆինանսատնտեսական հիմնավորման համաձայն՝ օրենքի իրականացումը պետական բյուջեից պահանջել է 46,8 միլիոն դրամի լրացուցիչ ծախս միայն 2026 թվականին: Այս գումարից շուրջ 7,8 միլիոն դրամը նախատեսված էր Սահմանադրական դատարանի նախագահի, մոտ 5,8 միլիոն դրամը՝ նախագահի տեղակալի, ևս 33,2 միլիոն դրամը՝ Սահմանադրական դատարանի յոթ դատավորների համար:

Խորհրդարանում օրինագիծը ներկայացնելիս Սրբուհի Գալյանը հայտարարեց, որ Սահմանադրական դատարանի դատավորների վարձատրության գործող համակարգը չի համապատասխանում նրանց «բարձր իրավական կարգավիճակին, սահմանադրական լիազորությունների ծավալին և պատասխանատվության աստիճանին», հետևաբար վերանայման կարիք ունի:

Փոփոխություններն ուժի մեջ մտան 2026 թվականի մայիսին, իսկ արդեն հունիսից Սահմանադրական դատարանի դատավորները սկսեցին ստանալ բարձրացված

վճարումները: Հատկանշական է, որ հենց հունիսին Հայաստանում անցկացվում էին խորհրդարանական ընտրություններ:

Այս դրվագը տեղի ունեցավ իշխանությունների մեկ այլ աղմկահարույց որոշման ֆոնին՝ կառավարության անդամներին, այդ թվում՝ հենց Սրբուհի Գալյանին, բազմամիլիոնանոց պարզևավճարների հատկացման հետ մեկտեղ: Այսպիսով, 2026 թվականի գարնանը և ամռան սկզբին պետությունը միաժամանակ ավելացրեց դրամական վճարումները ինչպես գործադիր իշխանության բարձրաստիճան պաշտոնատար անձանց, այնպես էլ Սահմանադրական դատարանի դատավորների համար:

<https://www.panorama.am/am/news/2026/06/30/%D5%8D%D4%B4-%D4%B3%D5%A1%D5%AC%D5%B5%D5%A1%D5%B6/3163045>

Ութ ամսական երեխան, ՄԻԵԴ-ը և նախարարի այցը

Եթե նախորդ դրվագները վերաբերում էին հիմնականում արդարադատության նախարարության կադրային, ֆինանսական և օրենսդրական որոշումներին, ապա 2026 թվականի ամռանը հանրային ուշադրության կենտրոնում հայտնվեց գերատեսչության աշխատանքի մեկ այլ ուղղություն՝ մարդու իրավունքների պահպանումը քրեակատարողական համակարգում:

2026 թվականի հուլիսի 11-ին դատավոր Արշակ Մաթևոսյանը երեք ամսով կալանավորեց ապօրինի միգրացիային օժանդակելու մեջ մեղադրվող Լիանա Հարությունյանին: Նրա հետ քրեակատարողական հիմնարկ տեղափոխվեց նաև նրա ութ ամսական երեխան, ում մի քանի օր անց հոսպիտալացրին:

Պաշտպանական կողմը դիմեց Վերաքննիչ դատարան և Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարան՝ վիճարկելով ինչպես կալանավորումը, այնպես էլ երեխայի պահման պայմանները:

Կալանավորումից հինգ օր անց արդարադատության նախարար Սրբուհի Գալյանը և Քրեակատարողական ծառայության պետ Ծովինար Թադևոսյանն այցելեցին Արմավի քաղաքի կենտրոն, որտեղ գտնվում էր երեխան: Այցից հետո Գալյանը հայտարարեց, որ ծանոթացել է իրավիճակին, ինչպես նաև հրապարակայնորեն հավաստիացրեց, որ «Արմավի» ՔԿՀ-ի՝ մայրերի և երեխաների համար նախատեսված մասնագիտացված բաժանմունքում ստեղծված են բոլոր անհրաժեշտ պայմանները: Արդարադատության նախարարությունը տարածեց մոր և մանկան համար նախատեսված խցի լուսանկարները:

Փաստաբան Չարուհի Փոստանջյանը, ընդհակառակը, պնդում էր, որ պահման պայմանները չեն համապատասխանել անհրաժեշտ չափանիշներին, իսկ նախարարի այցը կապված էր ՄԻԵԴ-ում բողոքի քննության հետ, որը կառավարությունից պահանջել էր տեղեկատվություններ ներկայացնել երեխայի պահման հանգամանքների վերաբերյալ:

Արդեն հուլիսի 17-ին դատարանը սեփական նախաձեռնությամբ վերանայեց խափանման միջոցը՝ կալանքը փոխարինելով վարչական հսկողությամբ և բացակայելու արգելքով:

Այս պատմությունը արդարադատության նախարարության առջև բարձրացրեց ոչ միայն մոր և կրծքով կերակրվող երեխայի պահման պայմանների, այլև հենց խափանման միջոցի համաչափության հարցը: Երեք անչափահաս երեխա մեծացնող կինը կալանավորվել էր ութ ամսական երեխայի հետ, որը շուտով հայտնվել էր հիվանդանոցում: Միայն հանրային արձագանքից, ՄԻԵԴ դիմելուց և նախարարի անձնական այցից հետո դատարանը վերանայեց նախնական որոշումը:

Սրբուհի Գալյանն այս իրավիճակում հանդես եկավ ոչ թե որպես կողմնակի դիտորդ, այլ որպես կնոջ և երեխայի պահման պայմանները հրապարակայնորեն պաշտպանող գերատեսչության ղեկավար: Այնուամենայնիվ, արդարադատության նախարարության տարածած լուսանկարներն ու հայտարարությունները ստեղծված պայմանների մասին չվերացրին գլխավոր հարցը. ինչո՞ւ էր խնամքին կրծքով կերակրվող երեխա ունեցող մեղադրյալի համար ի սկզբանե ընտրվել նման խիստ խափանման միջոց, և ինչո՞ւ

հնարավոր դարձավ այն փոխել միայն այն բանից հետո, երբ գործը ձեռք բերեց միջազգային և հանրային հնչեղություն:

<https://hraparak.am/am/post/55e247df3aa87bf068b6c9224cd22b34>

Որտեղով է անցնում Փաշինյանի զինվորի և արդարադատության նախարարի միջև սահմանը

Սրբուհի Գալյանի գիտական հետաքրքրությունների շարքում նշվում են իրավաբանական անձանց քրեական պատասխանատվությունը, կոռուպցիոն հանցագործությունները, ապօրինի ծագում ունեցող գույքի բռնագանձումը, ինչպես նաև խոշտանգումների և վատ վերաբերմունքի արգելքի հարցերը: Ուստի ութ ամսական երեխայի պատմությունը, որը մոր հետ հայտնվել էր քրեակատարողական հիմնարկում, դարձավ արդարադատության նախարարի պաշտոնում նրա գտնվելու ամենախոսուն դրվագներից մեկը:

Այդ պահին հանրությունն իրավունք ուներ արդարադատության նախարարության ղեկավարից ակնկալելու ոչ միայն գործադիր իշխանության ներկայացուցչի պարզաբանումներ, այլև օրենքի պահպանման, կալանավորվածների իրավունքների և վատ վերաբերմունքի անթույլատրելիության համար պատասխանատու անձի սկզբունքային դիրքորոշում: Սակայն նախարարի այցը և դրան հաջորդած հայտարարություններն ավելի շուտ ցույց տվեցին համակարգի գործողությունները բացատրելու ձգտում, քան նրա առջև անհարմար հարցեր բարձրացնելու պատրաստակամություն:

Սրբուհի Գալյանի կարիերան ցույց է տալիս, թե որքան արագ կարող է առաջխաղացում ունենալ իշխանության վստահությունը վայելող և իշխող թիմին անվերապահ հավատարմություն պահպանող մարդը: Բայց արդարադատության նախարարը չի կարող լինել լոկ քաղաքական կամքի կատարող: Նրա պարտականությունն է

ՀԱՎԱԿՈՌՈՒՊՏԻՈՆ
ԱԶԳԱՅԻՆ
ՆԱԽԱԶԵՌՆՈՒԹՅՈՒՆ

պաշտպանել իրավունքն ու մարդկային արժանապատվությունը նույնիսկ այն ժամանակ, երբ դա անհարմար է սեփական իշխանությանը:

Մանկության տարիներին Սրբուհի Գալյանը երագում էր զինվորական դառնալ: Զինվորականը կատարում է հրամանը: Արդարադատության նախարարը պարտավոր է նախևառաջ ծառայել օրենքին:

Հենց այստեղով է անցնում Փաշինյանի զինվորի և Հայաստանի արդարադատության նախարարի միջև սահմանը:

